

RÁKÓCZY GIZELLA EMLÉKKIÁLLÍTÁS

Geometrikus művészet a FUGA-ban

FUGA, 2016. július 21. – szeptember 4.

Rákóczy Gizella a hazai és a nemzetközi geometrikus művészet megkerülhetetlen alkotója. Munkásságát 1971 óta csoportos és egyéni tematikus kiállítások alkalmával követhette nyomon a nagyközönség. Jelen kiállítása annak a hosszú ideje tartó intézményi elköteleződésnek a folytatása, amelynek keretei között legújabb munkái évről évre a FUGA kiállítóterében debütáltak elsőként. A művész 2015-ben váratlanul bekövetkezett halála miatt befejezetlenül maradt, de töredékeiben is értelmezhető grandiózus mű bemutatására kerül sor a hagyomány folytatásaként, korábbi alkotói periódusainak egy-egy darabja kíséretében.

Ehhez társul a Rákóczy Gizella tanítói tevékenységének harminc évét felidéző kamarakiállítás, mely bemutatja utolsó csoportjának általa összeállított anyagát, régi tanítványok válogatott műveivel és fotódokumentumokkal kiegészítve. A FUGA nyári nyitva tartása (július 4 – augusztus 31. között): H–V 11.00-19.00 óráig. ●

További információ: www.fuga.org.hu

MEDITERRÁN BOHÓZAT LONDONBÓL

Zappe László

Gondolom, nyilvánvaló, hogy stílusértékben van némi különbség a Két úr szolgálja és az Egy fenékkal két lovat cím között. Az One Man, Two Guvnors azt hiszem, nem különbözik ennyire Carlo Goldoni eredetijétől. Igaz, ebből még az sem következik, hogy a londoni és a budapesti előadás között lényegi különbség lenne. Ezt ugyan sajnos nem áll módomban ellenőrizni, mert alig hiszem, hogy csak ezért Londonba utaznék. Egyébként persze szívesen.

De hogy ne cifrázzam tovább, mindössze arról van szó, hogy az Orlai Produkció a Belvárosi Színházban nyári mulattatóképpen bemutatta Richard Bean darabját, amely az 1745-ben született klasszikus olasz vígjáték adaptációja. A szerző eljátszik azzal, mi történne a remek sztorival Angliában, Brightonban, a hatvanas évek elején, a Beatles-mánia kitörése idején.

A pesti előadás ugyanezt célozza meg. Pedig ha már adott a produkcióhoz egy színészekből álló remek együttes, a Bekvart (Bánfalvi Eszter Kvartett – bár eredetileg négyenél kicsit többen, több mint kétszer annyian vannak, de ezúttal valóban csak négyen szerepelnek), és elő is adják saját dalaikat, igazán

előállhattak volna magyar verzióval és abba szervesen illeszkedő nótákkal. A fordító Zöldi Gergely bizonyára azt is szívesen megcsinálta volna. Talán még magyarabb is lett volna, mint amennyire angol Richard Bean változata. Mert az legföljebb annyiban angol, hogy megvilan benne egy rendes krimi lehetősége. Pontosabban az eredetiben is szereplő gyilkosság körül sikerül támasztani némi krimi hangulatot. Ám ez hamar eloszlik. Lényegében Nagy Dániel Viktor magánszámává egyszerűsödik a produkció, amihez sokan asszisztálnak. Ezt a rendezői döntést – ha az volt, és nem csak menet közben alakult ilyenné a játék – végül is indokolja a darab, és jórészt igazolja a teljesítmény. Szórakoztatóipari értelemben mindenképpen. A fiatal színészen bőven van energia ahhoz, hogy a két úr mellett a közönséget is kiszolgálja, sőt be is vonja a játékba. Pimaszul csalárd, megtévesztő módon is. A kitűnő ifjú színésznő, Boros Annát cipeli föl a színpadra, önti le levesel és nyomja arcát tortába. Talán nem mindenki ismeri föl. Derűből, szemtelen vidorságból pedig még a lendületnél is többet képes mozgósítani. Így aztán elvagyunk vele akkor is, amikor egye-

dül marad a színpadon, és csak velünk szórakozik. Hogy a darabnak és a szerepnek mélységei, emberi vonásai is lehetnének, hogy a folyamatos éhezés nem feltétlen csak vicces, hogy kiszolgáltatottság, megaláztatás, kétségbeesett hajsza, üldöztetés a szolga sorsa, az most és itt föl sem merül. Sőt, sokszor mintha a fordítottját látnánk. Gazdait kergeti kétségbeesésbe az orcátlan és lelkiismeretlen személyzet.

A magánszámhoz különben jeles színészgárda asszisztál. Lukáts Andor két szerepben is. Erőszakos, üzleti érdekeit lánya boldogsága elé helyező, rideg apa és rozoga vén pincér, akit azonban a pacemaker néha fürge rohanásra bír. Tragikusan vicces. Kitűnő még Fodor Annamária, bár nem egészen világos, milyen státusban szolgál a családban. Horváth Szabolcs fanyar-savanyú pincérként bámulja szolgálkollégáját. Rujder Vivien csodásan ostoba, bájosan kajla szerelmes kamaszlányt alakít, Dékány Barnabás színészi ambícióktól fűtött fiatalemberként buzgólkodik. Lovas Rozi idéltlen álruhában megkapóan férfiasodik, Friedenthal Zoltán bozontos páróka alatt főnökösködik. Máté Zsolt – különben a dalszövegek szerzője is – (ha jól figyeltem) két alkalommal Margaret Thatcherként vonul át a színen, hangsúlyozandó a darab játsszói idejét.

Mert egyébként, no meg eltekintve a nevektől, amelyek különben is furán hangzanak ebben a történetben, Pesten inkább a mediterrán bohózatot látjuk. ●